

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011087
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119011087.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a členov JUDr. Petra Mikuláša a PhDr. Gabriely Brestovanskej na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 30.09.2021, takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalované:

X) Beáta A., nar. XX.X.XXXX v W. G.,
trvale bytom H., Y. XX/C, t.č.: ÚVTOS Nitre,

2) H. P., nar. X.X.XXXX v H.,
trvale bytom H., M. XXXX/X, H. - O.,

sa uznávajú za vinné, že

po vzájomnej dohode v období od konca júna 2015 do 16.07.2015 v priestoroch realitnej kancelárie Tempo real, Hornopotočná č. 2, Trnava, spolu s doposiaľ nestotožneným mužom opakovane kontaktovali M. B., pričom jej uvádzali, že spoluvlastníci bytu č. 5 na adrese C. XXXX/XX, Trnava, majú záujem predať daný byt a pod zámienkou predaja bytu od nej vylákali postupne na rôznych miestach na území mesta Trnava, ako rezervačnú zálohu hotovosť vo výške 7.159,-€, pričom spoluvlastníci daného bytu o tom nemali vedomosť a taktiež nemali ani úmysel v danom čase predať daný byt, čím M. B., bytom H., Na hlinách XXXX/XX spôsobili celkovú škodu vo výške najmenej 7.159,-€.

teda

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchali

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

a za to sa odsudzujú:

obž. H. P.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený obžalovanej skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 27.09.2018 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 3To/82/2019 zo dňa 02.06.2020, právoplatnými dňa

02.06.2020, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 3/tri/ roky s podmieneným odkladom, nariadením probačného dohľadu, uložením povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a s určením skúšobnej doby trvaní 5 rokov, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

obž. N. A.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený obžalovanej skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 27.09.2018 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 3To/82/2019 zo dňa 02.06.2020, právoplatnými dňa 02.06.2020, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 4/štyri/ roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Spoločne k obom obžalovaným

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú M. B., nar.: XX.XX.XXXX bytom H., Na hlinách 6929/25, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Obž. N. A.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obžalovaná vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Ak ide o mladistvého obvineného, takéto vyhlásenie treba vyžiadať aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Vzhľadom na skutočnosť, že prokurátor ako aj obžalovaná sa po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania, tento písomný rozsudok neobsahuje odôvodnenie.

Obž. H. P.

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 24.04.2019 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 118/18/2207 na obvinenú (aktuálne obž.) H. P., nar.: XX.XX.XXXX v Trnave pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaná sa na HP nedostavila, svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnila. Súd teda vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaná H. P. na hlavnom pojednávaní nevypovedala, na HP nebola prítomná. Na základe návrhu OP Trnava (§ 252 ods. 5 Tr. por.) bola čítaná výpoveď obžalovanej z prípravného konania (č.l. 82-83), z ktorej vyplynuli len údaje o jej osobe, je majiteľkou 1/4 rodinného domu, mesačný príjem je 220,- €, výdavky 200,- €. K veci odmietla vypovedať.

Obžalovaná N. A. na hlavnom pojednávaní uviedla len, že ľutuje spáchanie skutku, ku ktorému rovnako dali vyhlásenie o vine (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.), vo zvyšku využila právo odmietnuť vypovedať. Na základe návrhu OP Trnava (§ 258 ods. 4 Tr. por.) bola čítaná výpoveď obžalovanej z prípravného konania (č.l. 78-80), ktorej vyplynulo, že zo skutku sa necítila vinná (napriek následnému vyhlásenie o vine - pozn. súdu). Obžalovaná priznala, že pozná Mgr. O., chodievala k nemu do realitnej kancelárie,

príčom v nej bola asi 2x aj s obž. P.. Obžalovaná v minulosti so svedkom riešila predaj viacerých bytov členov rodiny a on je platil za sprostredkovanie 500-1.000 €, niekedy mu dohodila aj starožitnosti, ktoré zbiera. V júli 2015 bol u O. v kancelárii, zdá sa jej, že mu niečo ponúkla na predaj, bola vtedy sama, nie s nejakým mužom. O. je v minulosti poskytol aj pôžičky, raz aj 150 €. Okrem P. s ňou za svedkom asi nikto iný nechodil, väčšinou chodila sama, dohadovala predaje len v rámci rodiny. R. G. nepozná, jeho preukaz nemala a preto ho nemohla predložiť realitnej kancelárii, s tou osobou v kancelárii nebola; poškodenú pozná z videnia, má za to, že bola O.ova sekretárka, vždy sa len pozdravili, maximálne ak jej O. niečo kázal spraviť alebo si cez ňu nechávali odkazy. Je možné, že jej poškodená B. dala nejaké peniaze, zrejme vtedy, keď tieto pre ňu poslal O., ale popiera prijatie rezervačnej zálohy, nevie prečo to poškodená uvádza, nevie ani či peniaze dostala P.. Svedok O. je podľa nej podvodník, poznajú ho všetci Rómovia z okolia.

Svedkyňa-poškodená Mgr. M. B. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovanej a prokurátora OP, č.l. 91-96) uviedla, že v minulosti pracovala v realitnej kancelárii Tempo real, ktorú vlastnil Mgr. O.. Niekedy v lete 2015 začali za O.om chodiť 3 Rómky a 1 muž, ktorý nebol Róm. Chodili viackrát a stretli sa za zatvorenými dverami asi 2-3 krát, pričom poškodená sa od O. dozvedela, že predávajú byt, nakoľko mužovi zomrela mama a potrebujú peniaze na pohreb. Nevie, či im O. požičal aj nejaké peniaze, pričom následne jej uviedol, že ide o N. A., H. P. a R. G., pričom meno poslednej osoby neuviedol, táto sa následne pri podpise pokladničného dokladu prezentovala ako I. C.. Byt (1-izbový na C. 19 v Trnave) následne dali do ponuky. Poškodená vtedy hľadala investičný byt a O. za uvedené osoby zaručil, že s nimi v minulosti riešil viacero vecí a tieto prebehli bez problémov, navyše sa zaručil, že uhradí prípadnú škodu, ktorá by mu vznikla; O. vedel, že svedkyňa vtedy mala určitý obnos peňazí; on sám údajne zvažoval kúpu, ale v tom čase už investoval peniaze do iného projektu. Následne keď chcela vec riešiť cez políciu, vtedy s tým nesúhlasil.

Potom ako sa za nezaručil, prejavila poškodená záujem a začala jednať priamo s A. a P. resp. osobou vydávajúcou sa za G. (tento jej predložil iba preukaz vodiča motorových vozíkov [s tvrdením o strate OP], ktorého kópiu predložila do spisu), jednanie trvali asi 2 týždne. Poškodená opisala zainteresované osoby. Predaj bytu bol od začiatku neštandardný, obžalované žiadali vyplatiť 15.000,- € ešte pred podpisom kúpnej zmluvy, s čím poškodená súhlasila len pod vplyvom O.ovej záruky. Celková kúpna cena mala byť 38.000 €. Zmluvu nakoniec podpísali u nej v kancelárii, bola tam aj osoba vydávajúca za Igora O., tento sa nijako nepreukázal. Rezervačné zálohy boli platené na viac etáp, údajný G. nebol vždy prítomný, niekedy dodatočne podpísal príjmový doklad. Celkovo obžalovaným poskytla 7.159,- €, o čom svedčia aj výdavkové pokladničné doklady, tieto vypísali vždy ona sama a dala ich na podpis. Doklady priamo podpísal daný muž (v jednom prípade C., tam je zrejme omylom uvedené „pôžička“), buď priamo alebo dodatočne, peniaze si ponechala P.; muž vydávajúci sa za G., vyzeral ako alkoholik, ktorý má problémy s premýšľaním; žiadnu plnú moc od neho pre obžalované však nevidela. Vždy sa dožadovala obhliadky nehnuteľnosti, ktorú ale obžalované odkladali vždy z iného dôvodu. Obžalované sa zaviazali zabezpečiť podpisy aj spoluvlastníkov bytu aj na matrike, keďže to bolo nevyhnutné pre prepis bytu.

Poslednýkrát boli u nej v kancelárii aj s daným mužom, pričom P. s ním mali ísť vybaviť stratený OP. Bol dohodnutý podpis zmluvy na matrike, ale k tomuto neprišlo, ďalšie peniaze už obžalovaným odmietla poskytnúť. Následne potom ako prestali komunikovať sa išla poškodená pozrieť priamo do bytu na C. ulici 19, kde jej otvorila nejaká pani s tým, že G. je v práci a ona a stará o jeho matku (o ktorej tvrdili, že je po smrti); druhýkrát už v byte našla aj R. G., tento sa na muža, ktorého poznala, veľmi podobal. Uviedol, že o predaji bytu nič nevie a tento nerieši cez obžalované. Následne jej O. uviedol, že ho to mrzí a vrátil jej 4.000,- €, následne s ním ukončila spoluprácu. Obžalované následne stretla asi 3-krát, tieto osobne nekontaktovala. Vo veci žiadala náhradu škody vo výške 7.159,- €.

Svedok Mgr. O. O. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.l. 101-103) uviedol, že je majiteľom realitnej kancelárie Tempo real. Niekedy v lete 2015 za ním prišli obžalované, ktoré poznal z minulosti, kedy riešil predaj bytov členov ich rodín. Uviedli mu, že muž, ktorý bol s nimi predáva byt, nakoľko potrebuje peniaze na pohreb matky. Predložili mu len preukaz šoféra motorových vozíkov a ani nie údaje spoluvlastníkov. Povedal im, aby nabudúce priniesli OP, ktorý táto osoba stratila, resp. nech si vybaví nový a nech prinesú doklady od spoluvlastníkov, čo ani dodatočne nespĺnili. Po oznámení o zamýšľanom predaji poškodená prejavila záujem o kúpu bytu a to už pri prvom stretnutí. Svedok opísal prítomné osoby.

Ďalšie stretnutia si už riešila poškodená, spomína si len, že chcela vidieť byt, na čo sa obžalované rôzne vyhovárali, vždy len odkladali doručenie dokladov a sprístupnenie bytu a pýtali peniaze na dlhy, exekúcie a pod. Poškodená im dala rôzne sumy, na príjmový doklad. Následne zistila poškodená, že spoluvlastník bytu je iný ako ten, s akým jednala a zistila, že obžalované sú nemajetnú a žiadne nehnuteľnosti nevlastnia. Nevie, či poškodenej vrátili peniaze, on sám jej vrátil niekoľko tisíc eur, presnú sumu nevie, urobil tak preto, lebo sa cítil morálne zaviazaný.

Svedok R. G. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 113-116) uviedol, že potom ako mu v roku 2015 zomrela mama, v tomto býval ešte 3 roky a potom ho predal neteri R. Z., resp. vymenil za dom v obci O. nad Žitavou. O predaji domu začal uvažovať až po smrti matky koncom roka 2015, od leta 2016 sa s ním spojila poškodená a riešila predaj bytu, jednal s ňou, ale nakoľko chcel výmenu bytu za dom na dedine a ona mu ponúkal iba chatu s nevypriadanými vzťahmi, z dohody zišlo. Predaj bytu cez obžalované neriešil, záujem o predaj bytu v roku 2015 mohol spomenúť len pred blízkymi a rodinou. S obžalovanými v realitnej kancelárii nebol, v tom čase veci neriešil, keďže matka ešte žila. Preukaz vodiča vozíkov mu zmizol už v minulosti, tento neriešil, keďže dlho nebol platný. Podpis na kúpnej zmluve nie je jeho. Prezentoval úvahy o odcudzení preukazu jeho známym - svedkom F..

Svedok S. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 127-128) uviedol, že je známy R. G., pozná ho dlhé roky. Chodili spolu na zábavy a pili alkohol. U neho v byte bol asi 3-4 krát, naposledy asi v roku 2014. Preukaz vodiča vozíkov mu R. neukazoval, vie iba, že robí údržbára v škole. Tento preukaz mu neodcudzil, ani mu ho svedok nedal. Na byte nebol s bývalou manželkou O. F.ovou, ktorá je s obžalovanými sesternica. Na byt chodievali viacerí, možno aj jeho bývalá manželka, ale nebola tam s ním. Obžalované pozná len z videnia a zdraví ich.

Svedok L. O. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 131-132) uviedol, že do roku 2017 bol spoluvlastníkom sporného bytu. Pred smrťou jeho babky (koncom roka 2015) nemal záujem o predaj bytu. O predaji bytu začal jednať až v roku 2017, keď ho napokon predal sestre R. Z., ktorá ho ďalej riešila sama. Jeho ujo R. G. nemal ani občiansky preukaz, musel sa vtedy vybaviť, do bytu vodieval asociálov a bezdomovcov. Obžalované nepozná, o tvrdenom predaji bytu sa dozvedel až dodatočne od polície. Podpis na zmluve nie je jeho, v čase podpisu bol v práci v Hlohovci.

Svedkyňa M. V. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 122) uviedla, že o veci nič nevie. O. pozná, vie o tom, že predáva byty, kupoval aj od jej brata starožitnosti. Poškodenú nepozná, v roku 2015 v realitnej kancelárii nebola, nie je osobou, ktorá vystupovala ako I. C..

Svedkyňa R. Z. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 133-136) uviedla, že v rozhodnom čase spoluvlastnila sporný byt na C. 19 v Trnave, cca od roku 2005 alebo 2006. V období 2015 byt určite nebol na predaj, nakoľko ho potrebovala stará mama a jej syn R. na bývanie. Do smrti starej mamy nevedela nič o predaji bytu. Obžalované nepozná, nevedela o tom, že sa má byt údajne predávať. Vie o tom, že poškodená chcela následne byt kúpiť, aj jednala so strýkom, ale nedokázala zohnať ubytovanie pre strýka, tak predaj padol.

Svedok U. O. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. - t.j. po súhlase obžalovaného a prokurátora OP, č.I. 137-140) vypovedal zhodne ako svedkovia L. O. a R. Z..

Z hľadiska listinných dôkazov boli vykonané nasledujúce dôkazy (podľa § 269 Tr. por.)

- kúpna zmluva z č.I. 6-12
- návrh na vklad z č.I. 13-15
- LV č. XXXX z č.I. 18
- výdavkové pokladničné doklady z č.I. 50-53

- zápisnica o rekognícii z č.l. 146-202
- úmrtný list z č.l. 268
- rozsudok OS TT, sp. zn. 5T/58/2014 v spojení s uznesením KS v TT, sp. zn. 3To/82/2019
- podstatný obsah spisu OS TT, sp. zn. 5T/79/2015 - vrátane TR zo dňa 17.02.2016
- podstatný obsah spisu OS PN, sp. zn. 1T/83/2015 - vrátane TR zo dňa 04.03.2016
- podstatný obsah spisu OS TT, sp. zn. 30T/113/2014 - vrátane R zo dňa 06.03.2018
- podstatný obsah spisu OS TT, sp. zn. 5T/58/2014 - vrátane R zo dňa 27.09.2018 + UZN KS v TT sp. zn. 3To/82/2019 zo dňa 02.06.2020
- podstatný obsah spisu OS TT 1T/66/2017 - vrátane R zo dňa 29.03.2018
- lustrácia RT na obe obž.
- lustrácia GP na obe obž.
- lustrácia CDB na obe obž.
- lustrácia CESDAP na obe obž.
- ostatný spisový materiál

Z vykonaných listinných dôkazov vyplynulo najmä to, že text kúpnej zmluvy je podpísaný osobami uvedenými ako R. G. a L. O., z textu vyplýva, že malo prísť k čiastočnej úhrade kúpnej ceny vo výške 15.000,- € poškodenou. Návrh na vklad do katastra nehnuteľností podpísali rovnaké osoby. Ako spoluvlastníci boli na LV evidovaný R. G., L. O., U. O. a R. Z.. Z výdavkových pokladničných dokladov je zrejmé, že osobám R. G. a L. O. malo byť vyplatené 7.159,- €, z tohto I. O. 500 €, ostatné Z. G.ovi. Jeden doklad pojednáva o „pôžičke“ pre I. C. (950 €). Zo zápisníc o rekognícii vyplýva, že poškodená aj svedok O. opoznali obžalované. Z úmrtného listu O. G. vyplýva, že táto zomrela 31.12.2015. Z obsahu pripojených spisov súd zistil, že v prípade uznanie obžalovaných za vinné, prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu (resp. upustenie o uloženia súhrnného trestu) vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 27.09.2018 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 3To/82/2019 zo dňa 02.06.2020, právoplatnými dňa 02.06.2020, ktorým bola B. A. uznaná za vinnú zo spáchania pokračovacie zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a bol jej uložený trest 4 roky so zaradením do ÚVTOS s minimálnym st. stráženia a v prípade T. P. zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na 5 rokov a nariadením probačného dohľadu nad jej správaním. Z lustrácie RT vyplýva, že obž. A. má vykázaných 7 odsúdení (v skutočnosti minimálne 8, keďže ju rovnaký senát ako konajúci v tejto veci odsúdil v konaní OS TT sp. zn.: 7T/177/2015 rozsudkom zo dňa 07.09.2021, právoplatným dňa 07.09.2021, kedy došlo k upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 27.09.2018 v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 3To/82/2019 zo dňa 02.06.2020, právoplatnými dňa 02.06.2020), kde vo vzťahu k prvým 3 odsúdeniam sa na ňu hľadí ako na netrestanú. Obžalovaná P. ma v RT vykázaných 6 odsúdení, všetky podmienenou formou, kde vo vzťahu k prvým 4 odsúdeniam sa na ňu hľadí ako na netrestanú. Ostatné lustrácie neboli z obsahového hľadiska pre rozhodovanie súdu rozhodujúce.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe sa stal a tento skutok spáchala (aj) obžalovaná P..

Obžalovaná A. už vo svojej výpovedi v prípravnom konaní pripustila, že v realitnej kancelárii bola spoločne s obž. P., hoci poprela prítomnosť iných osôb s ňou, táto skutočnosť vyplýva z výsluchov svedkov O. a svedkyne - poškodenej B.. Je tiež nelogickým záver, že by poškodená inak mala záujem a sprístupnila peniaze neznámym osobám, ak by tieto nekonali v údajnom mene vlastníka resp. spoluvlastníka bytu. Tomuto svedčí aj údaj vypísaný na pokladničných dokladoch. Tiež existencia podpisov na zmluve a návrhu na vklad do katastra svedčí v prospech pravdivosti svedeckých výpovedí poškodenej a svedka O.. Mierne rozpory v nepodstatných častiach výpovedí naopak ešte viac zvierohodňujú výpovede svedkov a sú znakom o výpovediach z vlastných spomienok na prežitú udalosť.

Súd mal za preukázané, že obžalované konali v spolupáchateľstve, zrejme tiež s nezistenou osobou a v úmysle viesť poškodenú do omylu a z tohto aj majetkovo profitovať. V priebehu konania nebol produkovaný jediný dôkaz narušujúci sled ucelenej reťaze dôkazov - výpoveď poškodenej, svedka O., ale aj ostatných svedkov s výnimkou svedkyne V., ktorej výpoveď je ovplyvnená tým, že ju svedkovia čiastočne usvedčujú so spolupáchateľstva s obžalovanými.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovanú za vinnú na skutkovom a právnom základe v zhode s podanou obžalobou, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalované uviedli iného do omylu a spáchali tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom konali zjavne formou spolupáchateľstva. Obžalované ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na ich nepríčetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalované konali vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chceli spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaných, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

*** Výrok o treste ***

V prípade obžalovanej P. neprichádzala do úvahy žiadna poľahčujúca okolnosť. V prípade priťažujúcich okolností, keďže prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, prípadne upustenie od jeho uloženia, táto skutočnosť nemôže v zmysle záverov stanoviska trestnoprávneho kolégia zo dňa 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009 znamenať tiež aplikáciu § 37 písm. h) Tr. zák., preto súd aplikoval výklad spornej časti právneho predpisu v zhode s uvedeným stanoviskom.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

1) 12-60 mesiacov (výmera v tejto trestnej veci), v prípade obžalovanej bolo tejto nutné ukladať trest v sadzbe určenej na zločin úverového podvodu § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bola uznaná vinnou v konaní vedenom na OS Trnava pod sp. zn.: 5T/58/2014, v prípade obžalovanej P. je teda základná sadzba 3-10 rokov, ktorej horná hranica sa titulom aplikácie § 41 ods. 2 Tr. zák., resp. § 42 Tr. zák., navyšuje na 13 rokov a 4 mesiace.

V prípade osoby obžalovanej súd musel nevyhnutne pripustiť, že v trestnej veci vznikli neodôvodnené prietahy, za ktoré nemohla obžalovaná a aj keď z hľadiska dĺžky trestného konanie nejde o čas dramatický, bolo nutné túto skutočnosť zohľadniť (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Tento stav možno považovať ako jeden z dôvodov, ktorých kumulatívne splnenie môže tvoriť dôvod mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona (hoci sám o osebe zrejme postačovať nebude).

Podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je nepochybne významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prietahy a neprímeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obžalovaného,

ale i prípadných poškodených na spravodlivý proces, ale je aj v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania.

V danom prípade súd v tejto súvislosti poukazuje na významnú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo viac ako 6 rokov, samotné trestné stíhanie voči obžalovanému je vedené viac ako 3 roky. Vzhľadom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať. V tomto prípade síce nebolo trestné stíhanie vedené viac ako 6 rokov, avšak tento čas uplynul od spáchania skutku, čo je zapríčinené oneskoreným podaním trestného oznámenia poškodenou.

Obžalovaná od spáchania skutku nemá vykázané žiadne znepokojivé elementy, ktoré by súdu naznačovali, že nevedie riadny život. V takomto prípade sa stráca preventívny účinok trestu, ktorý by v prípade jeho prísneho uloženia bol len neopodstatnenou retribúciou resp. zastrašením, ktorého význam sa celkom stráca po uplynutí dlhšieho odstupu od stíhaného skutku. S poukazom na uvedené preto súd obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu, keďže v prípade obžalovanej P. ide o skutok spáchaný pred cca 6 rokmi a od tejto doby nemá vykázané negatívne formy správania (najmä trestné činu) pričom aj posledné odsúdenia sú z obdobia pred roku 2015.

*** Výrok o náhrade škody ***

Ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody, tu súd poukazuje na fakt, že v konaní nebolo sporné, akú čiastku zaplatila poškodená obžalovaným, avšak v zmysle svedeckej výpovede svedka Mgr. O., z tejto vyplynulo, že minimálne časť náhrady škody bola poškodenej hradená zo strane realitnej kancelárie (poškodená uviedla 4.000,- €, svedok O., že zrejme všetky peňažné prostriedky), pričom overenie tohto tvrdenia presahuje účel trestného konania, preto súd rozhodol tak, že poškodenú s jej nárokom odkázal s náhradou škody na civilné sporové konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.